

Циб Ірина Сергіївна

курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування ДДУВС

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Тенденція зростання рівня організованої злочинності, корумпованості, групових і масових протиправних проявів, соціальної напруженості, ускладнення оперативно-службових завдань, які вирішуються органами поліції, зумовлює підвищення вимог до особистісних якостей фахівців правоохоронної сфери. Варто зазначити, що розбудова України як правової, демократичної держави на засадах забезпечення і зміцнення законності й правопорядку, дотримання прав і свобод громадян, передбачених Конституцією і чинним законодавством, значною мірою залежить від діяльності поліції як державного озброєного органу виконавчої влади, який захищає життя, здоров'я, права і свободи громадян, природне середовище, власність, інтереси суспільства і держави від протиправних посягань. Роль поліції у суспільному житті держави реалізується, насамперед, через її адміністративну діяльність. Від її ефективності суттєво залежить стан правопорядку в цілому, охорона громадського порядку, боротьба зі злочинністю, захист прав і законних інтересів громадян. Реформування державного механізму влади неможливе без посилення правоохоронної діяльності взагалі і, зокрема, органів Національної поліції не тільки України, а й поліції країн-членів Європейського союзу загалом.

Реформування правоохоронної сфери є однією із ключових ознак модернізаційного підходу даної сфери.

Варто не забувати, що в Україні проблема реформування органів поліції у процесі євроінтеграції стоїть як ніколи гостро. Забезпечення прав і свобод людини і громадянина є одним із найпріоритетніших завдань для держави. Стаття 3 Конституції України закріплює вихідну засаду правової демократичної соціальної держави про те, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю; утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави [1, с. 141]. Інакше кажучи, держава зобов'язана не тільки визнавати, а й гарантувати і забезпечувати додержання прав людини і громадянина, сприяти їм в реалізації своїх особистих прав, що являє собою один з аспектів здійснення правоохоронної функції держави.

Для повного розуміння проблематики обраної теми, варто більш детально звернути увагу на такі дефініції:

- євроінтеграція;
- міжнародні стандарти.

Тож, Європейська інтеграція - складний та суперечливий соціально-економічний процес налагодження тісного співробітництва європейських дер-

жав. Є одним із проявів провідної тенденції сучасного історичного розвитку - посилення всебічної взаємозалежності держав, передусім в економічній сфері, та подальшого зближення цивілізаційноспоріднених національних спільнот.

Російський науковець М.М. Садовнікова акцентує увагу на тому, що стандарти мають бути закріплені не лише в міжнародних документах, але й бути загальноприйнятими у світовому співтоваристві [4, с.56].

З'ясувавши смислове навантаження терміну «євроінтеграція», можна сформулювати визначення поняття «міжнародні стандарти прав людини.

У сучасній міжнародно-правовій доктрині не викликає сумнівів, що основоположне значення «міжнародних стандартів прав людини» взяло свій початок, від Статуту Організації Об'єднаних Націй для нормативно-правового закріплення обов'язку поважати й захищати права людини [5].

Варто не забувати, що джерелами міжнародних стандартів прав людини є не тільки ООН, а ще міжнародні акти, які закріплюють загальновизнані принципи, які характеризуються універсальністю, загальною значущістю, і найвищою імперативністю, а саме Загальна декларація прав людини 1948 року; Міжнародний пакт про політичні та громадянські права, прийнятий Генеральною асамблеєю ООН 16 грудня 1966р; Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права, прийнятий Генеральною Асамблеєю ООН 16 грудня 1966; Конвенція про ліквідацію всіх форм расової дискримінації; Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок; Конвенція проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведження і покарання; та ін.

З огляду проблематики нашого дослідження актуальним є визначення міжнародних стандартів діяльності Національної поліції України, які покликані захищати права і свободи людини, утверджувати законність і правопорядок в суспільстві. Належне функціонування цих органів публічної влади є важливою гарантією забезпечення прав людини, досягнення суспільної злагоди та стабільного розвитку держави. [5, с.73]

Тому під міжнародними стандартами діяльності Національної поліції України, ми розуміємо єдині для поліцейських принципи та правила поведінки, що мають імперативний характер, закріплені в міжнародно-правових актах, та застосовуються в більшості країнах світу.

Діяльність Національної поліції України має спиратися на міжнародно-правові та європейські стандарти поліцейської роботи, здобутки світового поліцейського співтовариства., які закріплені в таких документах, як Резолюція Парламентської асамблеї Ради Європи “Декларація про поліцію” та Європейський кодекс поліцейської етики Комітету Міністрів Ради Європи. Обидва ці документи регламентують діяльність поліцейських в процесі забезпечення прав і свобод людини.

У Декларації про поліцію зазначено, що всезагальне прийняття правил професійної етики поліції з урахуванням прав людини й основних свобод сприятиме вдосконаленню європейської системи захисту прав і основних

свобод людини [6, с. 77–81].

Варто також не забувати, про доктринальні погляди на правопорядок, міжнародний правопорядок і європейський правопорядок, а також практика правового регулювання суспільних відносин не завжди збігаються. Самі ці відмінності яскраво проявляються в межах нової юридичної категорії – європейського поліцейського простору [6]. Це своєрідний правовий феномен, в основі якого лежать ідеї та принципи, які поступово розвиваються в інституціоналізовану систему норм і стають основним регулятором суспільних відносин у рамках наднаціонального утворення.

Отже, можна зробити висновок, що міжнародні стандарти діяльності поліції необхідно розглядати як єдність встановлених професійних стандартів до підготовки працівників поліції та стандартів із забезпечення прав і свобод людини, законності і правопорядку.

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). - 1996. - № 30. - Ст. 141.
2. Сучаний словник іншомовних слів: Близько 20 тис. слів і словосполучань / Уклад : О.І. Скопенко, Т.В. Цимбалюк.-К.: Довіра,2006.-789 с.
3. Мюлерсон Р.А. Права человека : идеи, нормы, реальность / Р.А.Мюлерсон.-М.: Юр.лит., 1991.-160 с.
4. Садовникова М.Н. Международные стандарты обращения с несовершеннолетними правонарушителями : некоторые терминологические проблемы, обзор основных нормативно-правовых актов / М.Н. Садовникова // Сибирский юридический вестник.-2005.-№ 4.- С. 55-61.
5. Боняк В.О. Міжнародні стандарти діяльності правоохоронних органів: поняття, загальна характеристика / В. О. Боняк // Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ.-2011.-№1.-с.68-81
6. Резолюція № 690 (1979) Парламентської ассамблеї Ради Європи “Декларация о полиции” // Сборник документов Совета Европы в области защиты прав человека и борьбы с преступностью. – М. : СПАРК,1998. – С. 77–81.

Чепеляк Карина Валеріївна
курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування ДДУВС

Науковий керівник –
доцент кафедри тактико-спеціальної
підготовки, к.ю.н., доц. **Казначеев Д.Г.**

ПРОТИДІЯ ЗЛОЧИННОСТІ СЕРЕД НЕПОВНОЛІТНІХ

Незаперечним є той факт, що серед актуальних проблем українського суспільства домінуючою є проблема боротьби зі злочинністю неповнолітніх. На сьогоднішній день цю проблему можна вважати пріоритетним завданням для правоохоронних органів нашої держави, адже з часів здобуття незалежності Україною, спостерігається тенденція зростання злочинності, а саме, суттєве її омолодження.

Щоб раціонально оцінювати даний аспект необхідно виділити фактори,